

ЧАЙКА ЯК СИМВОЛ

«У мене є зобов'язання перед громадою Рівного. Я мав програму, з якою виступав перед людьми, тому просто зобов'язаний її виконати, незалежно від того, хоче хтось чи ні, щоб я був головою міста», - сказав якось Віктор Анатолійович. Так вкотре Віктору Чайці було довірено місце мера Рівного в'яте третій раз поспіль. Незважаючи на хворобу, яка не давала спочинку в останні два роки, він не міг дозволити, щоб хто-небудь бачив його слабким. Звісно, комусь може здатися, що немає нічого складного в роботі мера, та насправді це досить нелегка праця - прийняття та виконання сотень прийнятих часом не ним рішень і поставлених саме перед ним завдань.

12 лютого 2008-го року після тривалої хвороби не стало Віктора Чайки. Помер він у польському місті Ополь, по дорозі в Німеччину, куди прямував після проходження курсу лікування. Так не стало ще однієї людини, почесного громадянина нашого міста... Віктор Чайка залишив після себе добру пам'ять і світлі відгуки рівнян, близьких і далеких, колег і рідних. Його цінували та поважали, але життя - річ непередбачувана! У той час, як смерть ніколи не запитує! Віктор Чайка був нагороджений орденом «Дружби народів», орденами «За розбудову України», «За заслуги» II та III ступенів. Був заслуженим працівником транспорту України. Від 2006 року - «Почесний громадянин Рівного».

12 лютого виповнився рік від дня смерті незмінного протягом майже 18 років міського голови. На честь його світлої пам'яті та на згадку про цю велику людину мер Рівного Володимир Хомко відкрив меморіальну дошку пам'яті Віктора Анатолійовича Чайки. На відкритті зібралася велика кількість городян міста, депутати міської ради, родина покійного голови, друзі, колеги та усі, хто поважав Чайку. Всі вони прийшли вшанувати Віктора Чайку, засвідчити свою повагу та висловити щирі слова вдячної пам'яті. Урочисту церемонію відкрив міський голова Володимир Хомко. Він наголосив, що найкраща па-

м'ять про Чайку - чисте та доглянуте місто, його улюблене Рівне. Близький друг покійного Чайки отець УПЦ Іоан освятив дошку та відслужив молебень за душу раба Божого Віктора. «Перед Богом усі рівні та живі. Тому є надія, що серед нас стоїть той, чию пам'ять ми шанували, він радіє такій кількості народу, для яких він був неоціненним працівником, другом, колегою, батьком і чоловіком», - говорив святий отець.

Думку продовжили дружина Віктора Анатолійовича Любов Михайлівна, сус-

ідка Надія колеги та друзі Віктора Чайки. Після урочистої частини процесія попрямувала до цвинтаря, де на могилу Чайки лягли цілі оберемки квітів, які Віктор Анатолійович так любив.

Що ж, роки минають, але біль втрати не стихає. Душевна рана близьких може вже не кровоточити, але рубець залишиться назавжди. Ми пам'ятаємо чудову людину, ім'я чие буде на вустах рівнян ще не один рік. Як сказала Надія ,,,,,,,, він заплатив здоров'ям та життям за любов до свого міста...

Вікторія ЮРЧУК